

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____

Датум: 30.06.2017. године

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ
ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ
НАУКА(Назив већа научних области коме се захтев
упућује)**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**
(члан 65. Закона о високом образовању)**I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА**

1. Име, средње име и презиме кандидата: ДАРКО (ЖИВОРАД) ТОДОРОВИЋ
2. Предложено звање: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: КЛАСИЧНЕ НАУКЕ
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
5. До овог избора кандидат је био у звању: ДОЦЕНТ
у које је први пут изабран: 05.12.2006
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: КЛАСИЧНЕ НАУКЕ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 27.11.2017
2. Датум и место објављивања конкурса: 31.05.2017. године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 01.06.2017. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1) <u>др Александар Лома</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Класичне науке</u>	<u>Филозофски факултет</u>

у Београду

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
2) <u>др Александар Поповић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Класичне науке</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
3) <u>др Бојана Крсмановић</u>	<u>Виши научни сарадник</u>		<u>Византолошки институт САНУ</u>

3. Број пријављених кандидата на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 12.06.2017. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: огласна табла Филозофског факултета у Београду

7. Приговори: НЕ

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА:
29.06.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Дарка Тодоровића у звање ванредног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 1110/1-IV/6
29.6.2017. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 76/05, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење и 68/15) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XII редовној седници, одржаној дана 29.6.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Дарко Тодоровић изабере у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **КЛАСИЧНЕ НАУКЕ**, на Одељењу за класичне науке, на одређено време од пет година.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Дарку Тодоровићу
1x Одељењу за класичне науке
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 1. јуна 2017. године изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор једног ванредног професора за ужу научну област Класичне науке, са тежиштем истраживања у области античке и византијске књижевности.

На конкурс објављен на сајту Националне службе за запошљавање „Послови“ од 31. маја 2017. године пријавио се један кандидат, др Дарко Тодоровић, доцент на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду. На основу поднете документације и детаљног увида у досадашњи рад кандидата, Комисија има част да Изборном већу Факултета поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

Доцент др Дарко Тодоровић рођен је 7. јула 1959. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију (Шеста београдска гимназија). Године 1989. дипломирао је на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду са просечном оценом 9,61 у току студија. Постдипломске студије завршио је на истом одељењу, где је 1996. године одбранио магистарски рад на тему *Хортацисова Ерофила и Сенекина трагедија – један пример рецепције античке драме*. Докторску дисертацију под насловом *Сенекина римска трагедија и њени хеленски узор* одбранио је 2006. године на Филолошком факултету у Београду.

Од 1990. до 1992. године кандидат је радио је као професор старогрчког и латинског језика у Филолошкој гимназији у Београду. У периоду 1992–1997. био је запослен као истраживач-приправник, а од 1997. као истраживач-сарадник у Балканолошком институту САНУ, где је био ангажован на пројекту *Језичка и књижевна повезаност балканских народа*. Од 1997. до 2006. године радио је као асистент на новооснованој Катедри за неохеленске студије Филолошког факултета у Београду за предмете Историја грчког језика и Класични грчки језик. Године 2006. изабран је у звање доцента за предмет Историја грчког језика на истој катедри, а 2012. поново је биран у исто звање. Од 2013. године запослен је као доцент на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду за предмете Увод у класичне науке, Грчки језик 2 и Византијска филологија 1.

Научноистраживачки рад др Дарка Тодоровића обухвата широк спектар тема из области књижевне историје и теорије античке и византијске књижевности, као и рецепције античког наслеђа у српској књижевности. Тодоровић је објавио и више превода с класичних језика, новогрчког и немачког.

Др Дарко Тодоровић испуњава услове за избор у ванредног професора прописане „Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду“, као и „Правилима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду“.

1. Године 2016. Тодоровић је објавио превод с латинског трагедије *Едип* Луција Анеја Сенеке, римског писца и стоичког филозофа (с. 4. пре н. е.–65. н. е.). Књигу је публиковала издавачка кућа „Карпос“ из Лознице, а њени рецензенти су проф. др Александар Лома и проф. др Војин Недељковић (Л. А. Сенека, *Едип*. Превод, увод и коментари Д. Т. Лозница: Карпос, 2016, 410 стр.). Дело Сенеке Трагичара недовољно је познато домаћој читалачкој јавности, па је појава српског превода ове римске трагедије инспирисане познатим хеленским митом утолико

значајнија. Тексту метричког прпева (са упоредо штампаним латинским оригиналом, стр. 147–247), претходи обимни увод под насловом *Сенекина трагедија*, посвећен драмском стваралаштву римског аутора (стр. 7–140), као и пратећа белешка *О овом преводу*, у којој Тодоровић објашњава свој преводилачки поступак (стр. 141–145). Превод је пропраћен исцрпним филолошким коментарима (стр. 249–346) и апендиксом који садржи детаљан историјски преглед свих нововековних и модерних издања Сенекиних драма, као и појединачни опис свих трагедија Сенекиног драмског корпуса (стр. 347–368); последњих четрдесет страна књиге обухватају библиографију целокупне досадашње литературе на страним језицима посвећене Сенекином трагедиографском стваралаштву (стр. 369–410).

Основну аргументацију свог уводног текста *Сенекина трагедија* кандидат заснива на тези да је Сенека, као и други аутори његовог времена, а међу њима и његов синовац Лукан, имао потребу за самоодређењем у односу на класике претходног раздобља – Вергилија, Хорација, Овидија – при чему су сви они избегли искушење ропског подражавања великим узорима и упустили се у својеврсно надметање са њима, које је, међутим, нужно водило у маниризам „новог стила“, као што се то дешавало и у другим епохама књижевне историје, на пример, при прелазу из западноевропске ренесансе у барок. Тодоровић подвлачи да спој класично уравнотежене форме – коју чине аристотеловска структура, хорацијевска метрика и овидијевска реторика – са „барокно неуравнотеженом садржином“, где средишње место заузима јунак трагички сукобљен не са трансцендентним и надлогичним, као у хеленској трагедији, већ, у духу стоицизма, са сопственим слабостима и ирационалним страстима, представља „бизаран амалгам“ „двеју суштински неспојивих класика“ – хеленске и римске, али да такав Сенекин трагички корпус „оправдава своју књижевноисторијску позицију“ и да у литерарној традицији није опстао пуким случајем већ пре у складу са „неком вишем нужношћу“, будући да је из угледања на њега и одмеравања са њим поникла велика западноевропска трагедија новог века – Шекспирова, Корнејева, Расинова. Тако извученом поентом се опширни и комплексно структурирани увод заокружује као логична целина. Писан је уз обилато коришћење и навођење како античких извора тако и релевантне секундарне литературе, тако да фусноте, које нису само референтне него и аргументативне, на појединим страницама заузимају чак више простора него основни текст. Поред акрибије, Тодоровић показује и висок степен самосталног промишљања, што од његовог увода чини својеврсну студију која би, по нашем скромном мишљењу, могла наћи место и на страницама неког угледног научног часописа.

У белешци *О овом преводу*, кандидат говори о дилемама које је имао при преводиоњу Сенекиног *Едина* и начину на који их је решавао. Одлучио се да савременом српском читаоцу пренесе бомбастичност и извештаченост тог „квазитрагичног стихотворења“ тако што ће посегнути за архаичним језиком српске барокне и класицистичке поезије, уз то доследно јекавизованим. Додатни отклон од једноставног језичког израза условило је преводиочево настојање да верно пренесе метрику оригинала (јампски триметар у дијалошким, друге сложене метричке схеме у хорским партијама). Тодоровић показује завидно познавање српског језика на разним његовим хронолошким и стилским равнима, а хибрид који је за ову прилику створио у довољној мери је читљив и нефилолозима, срећно им преносећи осим смисла Сенекиног текста и ефекат који су особености његовог оригиналног језичког израза и стила могле имати на римског читаоца онога доба. Потпунијем разумевању доприносе и бројни, често екстензивни коментари, њих укупно 263 уз 1061 стих, који се не ограничавају на објашњење античких имена и појмова, већ разоткривају њихове могуће конотације у самом тексту. Тиме се, у појединостима, допуњава општа слика дата у уводу где је око Сенекиног драмског корпуса оцртана укупна историја античке трагедије и њене рецепције све до наших дана.

2. У 52. броју *Зборника радова Византолошког института* (2015), стручном гласилу (категорије М23) које се од 2011. године налази на ЕРИН међународној листи научних часописа, Тодоровић је, у сарадњи са др Бојаном Крсмановић, објавио коауторски рад „О Теофилактовој *Одбрани евнуштва* (I); Теофилакт Охридски – *Одбрана евнуштва* (II), превод и коментар Д. Т.“ (*ЗРВИ* 52, 2015, 91–172). У ауторској студији која чини први део овог обимног научног рада (стр. 91–133) детаљно се анализира текст византијског црквеног писца и архиепископа Теофилакта Охридског (с. 1055–после 1107), познат под називом *Одбрана евнуштва*. Реч је о спису који је жанровски и тематски усамљен у целокупној византијској књижевности. У њему аутор, кроз дијалог двојице саговорника, монаха и евнуха, доводи у питање традиционалну слику о евнусима, оптерећену вековним предрасудама, инсистирајући на принципу да о сваком поједницу треба судити према његовим личним заслугама. Други део рада (стр. 134–172) садржи Тодоровићев српски превод Теофилактове *Одбране*, праћен исцрпним филолошким, историјским и просопографским коментарима (у облику 192 фусноте на око 40 страница преводног текста). Након француског превода приређивача критичког издања П. Готјеа, ово је други по реду интегрални превод Теофилактове *Одбране евнуштва* са старогрчког оригинала на неки од савремених језика. Брижљивим избором лексике (посебно црквенословенских еквивалената византијских техничких термина из богословске области) Тодоровић је врло успешно пренео на српски језик неке од типичних одлика високо реторизоване византијске прозе.

3. У другој свесци 62. броја *Зборника Матице српске за књижевност и језик* (2014), научног часописа којем је посебном одлуком признат међународни ранг (М24), а од 2014. године и место на проширеној ЕРИН PLUS листи научних часописа, кандидат је објавио опширну књижевнотеоријску студију посвећену преводилачкој поетици Радмиле Шалабалић (1927–2011), класичног филолога и преводиоца, некадашњег професора на Одељењу за класичне науке. Као полазиште за анализу Тодоровићу је послужио познати превод Петронијевог *Сатирикона* (1976), једно од класичних остварења домаће преводне књижевности. У тексту под насловом „Радмила Шалабалић и Петроније“ (*Зборник Матице српске за књижевност и језик* 62/2, 2014, 317–362), аутор прати историјат нововековне рецепције Петронијевог романа, разматрајући, потом, сложену теоријску проблематику везану за његово прецизније жанровско одређење, да би други део рада посветио осветљавању специфичности нове преводилачке поетике Радмиле Шалабалић. Ову поетику Тодоровић сагледава, пре свега, у светлу оригиналног и иновативног коришћења српског језика, његових књижевних и колоквијалних варијетета и локалних идиома, које је Р. Шалабалић умела да искористи као делотворно стилско средство за преношење хумористичко-пародистичког потенцијала изворног текста.

4. Преводилачка поетика Радмиле Шалабалић била је предмет Тодоровићеве пажње и у чланку објављеном у 42. свесци *Зборника радова са Научног састанка слависта у Вукове дане* (2013), стручној публикацији који се сврстава у домаће часописе највишег ранга (тематски зборник категорије М14). У чланку под насловом „Преводилачка поетика Радмиле Шалабалић – препевы Аристофанових комедија“ (*Зборник радова са Научног састанка слависта у Вукове дане* 42/2, 2013, 431–442), аутор настоји да издвоји неке од најкарактеристичнијих аспеката преводилачке технике Р. Шалабалић, усредсређујући се, овај пут, на питање „методологије поетског препорађања смешног“ у медију другог, преводног језика. Минуциозном анализом језика и стила двају модерних препева Аристофана, оба из пера Радмиле Шалабалић (*Жабе*, 1978. и *Лисистрата*, 2002), кандидат је успео да на врло убедљив начин покаже како је дело великог атичког комедиографа – упркос бројним потешкоћама у комуникацији са модерном публиком, условљеним великим историјским и цивилизацијским јазом – могуће учинити

актуелним, па и непосредно смехотворним и у данашње време, и то само на основу иманентне комике садржане у тексту веродостојног поетског превода.

5. У 43. свесци истог гласила (2014), Тодоровић је објавио чланак под називом „Аница Савић Ребац и „три основне замисли“ *Луче микрокозма*“ (*Зборник радова са Научног састанка слависта у Вукове дане* 43/2, 2014, 395–414). Његош, а посебно његов филозофски спев, једна је од трајних преокупација Анице Савић Ребац (1892–1953), која је не само аутор неколико значајних студија на тему идејно-мотивских оквира *Луче микрокозма* већ и њен први популаризатор у међународним академским круговима, као и први преводилац спева на немачки, а потом и на енглески језик. Разматрајући три традиционална филозофско-религијска концепта, „три основне замисли“ које А. Савић издваја у метафизичкој позадини *Луче* (орфичка мисао о паду божанске душе у материју, неоплатонистичка светлосна филозофија и манихејски концепт космичке борбе међу силама светлости и мрака), Тодоровић се са посебном пажњом осврће на недовољно проучени мотив једног првобитног полицентричног и плуралистичког универзума чија се егзистенција прекида спонтаном катаклизмом, „страшим падењем“ које, према песниковој оригиналној замисли, претходи традиционалној библијској креацији.

6. Поетолошким питањима кандидат се још једном враћа у тексту који је исте године (2014) публикован под насловом „Један необјављени превод Милоша Ђурића (Аристофанове *Жабе*)“ (*Зборник радова са VIII међународног научног скупа „Српски језик, књижевност, уметност“, одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу* (25–26. X 2013), књ. I, „Вишезначност у језику“. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2014, 279–290). Рад је посвећен књижевно-језичкој анализи необјављеног превода Аристофанових *Жаба* из 1958. године, сачуваног у рукописној заоставштини великог српског хеленисте Милоша Н. Ђурића (1892–1967). Професор Ђурић је, као што је познато, за живота објавио неколико успешних метричких превода Аристофанових комедија (*Лисистрата*, *Облакиње* и *Птице*, све три обј. 1963. године). У чланку се упоређују језичко-стилске одлике Ђурићевог и једног другог, познатијег и уметнички успелијег домаћег превода Аристофанових *Жаба* – оног из пера Радмиле Шалабалић (обј. 1978), заснованог на принципима једне радикално другачије осмишљене преводилачке поетике.

7. Исте године (2014) Тодоровић је објавио и чланак „*Преглед римске књижевности Веселина Чајкановића*“ (у зборнику *Легенде Београдског универзитета: Хуго Клајн, Веселин Чајкановић, Радомир Д. Лукић, Војин Матић. Зборник предавања одржаних у Универзитетској библиотеци у периоду 2005–2008 (приредиле Марија Вранић Игњачевић, Драгана Столић; уводни текстови Марија Вранић Игњачевић)*). Београд: Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2014, 139–145). У овом тексту аутор даје подробну књижевноисторијску анализу *Прегледа римске књижевности* Веселина Чајкановића (1881–1946). Овај мали универзитетски приручник, настао на основу предавања из историје римске књижевности које је проф. Чајкановић држао на Филозофском факултету у Београду двадесетих година прошлога века (обј. 1932), доживео је своје друго, поновљено издање 1998. године (Тодоровић је и сам учествовао у његовом приређивању). Следећи идејне тенденције у европској класичној филологији свога доба (па самим тим, и одређене предрасуде, које ће потоњи развој науке значајно кориговати), Чајкановићев приручник, данас у много чему превазиђен као школски уџбеник, представља у првом реду занимљиво сведочанство о стању академске наставе на Београдском универзитету између два рата.

8. Ове године објављен је и Тодоровићев рад под насловом “The Ancient Sources of Njegoš’s Poetics”. Реч је о прилогу у међународном зборнику посвећеном рецепцији класичне

антике у Источној и Средњој Европи, који је приредило троје угледних америчких класичних филолога (З. Мартиросова, Д. Мунтеану и Д. Дач), а објавила једна од најстаријих америчких издавачких кућа специјализованих у области академског издаваштва John Wiley & Sons из Њу Џерзија (*A Handbook to Classical Reception in Eastern and Central Europe*, ed. by Zara Martirosova Torlone, Dana LaCourse Munteanu, and Dorota Dutsch. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, Inc., 373–386). У тексту посвећеном античким изворима Његошеве поетике Тодоровић следи основну интенцију издавача да специфичну и недовољно познату област рецепције класичне старине преваходно у „рубним областима“ европског културног круга приближе широј академској публици англосаксонског говорног подручја. Пружајући у том смислу нужно концизно, али зато ништа мање исцрпну и детаљну информацију о специфичним историјским, националним и културним оквирима у којима се одвијало Његошево интелектуално сазревање и песничка делатност, Тодоровић се са посебном пажњом усредсређује на сложено питање литерарних извора песникових сазнања о класичној старини. У Његошевом случају, класични утицаји, посебно они хеленски, не би се, према Тодоровићу, ограничили само на уобичајени формални језичко-стилски класицизам, коришћење типичне идејно-мотивске грађе, песничких слика, топоса и метафора преузетих из арсенала античке књижевности, већ би захватили и у најопштији метафизички оквир песникове филозофско-теолошке и поетске перцепције односа микро и макрокосмоса, која, посебно у *Горском вијенцу*, поприма трагичке обресе једне у основи „хеленске“, „есхиловске“ слике света.

Поред ових радова, кандидат је објавио и два коауторска чланка који тематски излазе из оквира његове уже научне области.

9. Први је настао у сарадњи са неохеленистом и балканологом др Предрагом Мутавцићем и албанологом др Аном Сивачки. Реч је о тексту „Кулинаризми у савременом српском, грчком и албанском језику“ (*Зборник радова са VI међународног научног скупа „Српски језик, књижевност, уметност“, одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (28–29. X 2011)*, књ. I, „Структурне карактеристике српског језика“, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2012, 443–457). У раду се испитују подударности, одн. неподударности и делимичне подударности у неким од најзаступљенијих „кулинаризама“ (фразеологизама везаних за област хране) у српском, албанском и грчком језику.

10. У коауторству са музичким теоретичарем и композитором др Предрагом Репанићем настао је рад „Канон у првобитном значењу термина“ (*Зборник радова са VI међународног научног скупа „Српски језик, књижевност, уметност“, одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (28–29. X 2011)*, књ. III, „Језик музике. Музика и религија & Реч и слика. Иконографија и иконографски метод – теорија и примена“, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2012, 153–173). Текст представља покушај класификације канонских инскрипција према начину на који су формулисане, записане и изложене, као и према композиционим техникама на које су могле да се односе.

У периоду после последњег реизбора 2012. године Дарко Тодоровић је објавио и два приказа у научним часописима којима је посебном одлуком потврђен међународни ранг. У првом приказу кандидат даје осврт на зборник чланака проф. Миодрага Стојановића („Миодраг Стојановић, *Погледи са Акропоља, интердисциплинарна компаратистика*, Београд, Службени гласник 2012, 331 стр.“, *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор* 18, 2014, 246–253). Други приказ представља детаљни извештај о раду XXIII међународног конгреса византолога, одржаног августа 2016. године у Београду (“23rd International Congress of Byzantine Studies. Belgrade, 22–27 August 2016”, *Balkanica* 157, 2016, 341–345). Поменимо и то да је Тодоровић

аутор бројних рецензија стручних радова из области класичних наука, византологије и неохеленистике.

На XXIII међународном конгресу византолога, највећем те врсте у свету, кандидат је учествовао са саопштењем под насловом *On One Erroneous Attribution of the Byzantine Apology of Eunuchism*, у којем је успешно реконструисао компликовану историју једне погрешне атрибуције византијског дијалога *Одбрана евнуштва* Теофилакта Охридског (текст саопштења објављен је у изводу у пропратној публикацији). Поред тога, Тодоровић је био и председавајући једне од тематских сесија истог конгреса (*Byzantium meets Ancient Literature*).

Осим наведених, Дарко Тодоровић је у периоду од избора за доцента (2006) објавио још петнаест самосталних и коауторских радова у угледним домаћим и страним часописима за филологију и лингвистику (*Анали Филолошког факултета*, *Philologia*, *Филолошки преглед*, *Интеркултуралност*, *Keria*, *Lucida intervalla* и др.). Међу овим текстовима ваља издвојити бар два који хронолошки и тематски стоје најближе радовима представљеним у претходном одељку. То је, пре свега, чланак „Језик Вуковог превода Новог завета и „верност оригиналу““ (*Зборник радова са Научног састанка слависта у Вукове дане* 40/1, 2011, 557–566), у којем се кандидат још једном окреће теми поетике превођења, разматрајући је, овај пут, на примеру Вуковог превода Новог завета, као класичног примера „секундарног превођења“ у српској књижевности. Други текст је студија „Енеја као класични модел римског трагичког јунака“ (*Lucida intervalla* 40, 2011, 49–65), у којој се лик протагонисте Вергилијеве *Енеиде* интерпретира као прегнантни израз класике Августовог века, меродавни образац херојског типа саображен специфично римском концепту трагичког.

Дарко Тодоровић је досад учествовао на двадесет једном научном скупу у земљи и иностранству, а од последњег реизбора на шест међународних и једном домаћем скупу. У последњем периоду имао је саопштења на два конференцијама и једном међународном конгресу (Међународна научна конференција *Културе у преводу*, Филолошки факултет у Београду, 4–6. јуна 2015; VI национална конференција византолога, САНУ, 18–20. јуна 2015; XXIII међународни конгрес византолога, Београд, 22–27. августа 2016).

Кандидат је члан Организационог одбора научног скупа посвећеног академику Милошу Н. Ђурићу „Милош Н. Ђурић – класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног“. Скуп ће се одржати децембра 2017. године, на педесетогодишњицу смрти професора М. Ђурића (организатори су Одељење језика и књижевности САНУ и Одељење за класичне науке Филозофског факултета у Београду).

Тодоровић је био члан или ментор великог броја завршних, као и осамнаест мастер радова, две магистарске и осам докторских дисертација на Филозофском и Филолошком факултету у Београду. Тренутно је ментор у две комисије за израду докторских радова. У досадашњој сарадњи са кандидатима показао је висок степен стручности и отворености за сарадњу, о чему сведочи и чињеница да је мастер рад чију је израду пратио као ментор награђен Бранковом наградом Матице српске за школску 2014/15. годину.

Од 2014. године Тодоровић сарађује на пројекту Византолошког института САНУ *Традиција, иновација и идентитет у византијском свету*, где је ангажован на превођењу епистоларне заоставштине Теофилакта Охридског.

Као члан Савета Филозофског факултета у другом мандату, одговорно заступа своје Одељење на том факултетском телу.

Поред наставе на Филозофском факултету у Београду, Тодоровић је од 2002. године ангажован и на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу у настави предмета Латински језик 1 и Латински језик 2 на студијским програмима Шпански језик и хиспанске књижевности и Италијански језик и књижевност.

У свим досадашњим студентским евалуацијама др Дарко Тодоровић је био оцењен највишим оценама на сва три нивоа студија (просечна оцена у студентским анкетама током претходног изборног периода износи 4,7), што сведочи о врло доброј комуникацији са студентима и савесном и темељном приступу педагошком раду.

Узимајући у обзир квалитет и резултате у научноистраживачком и наставном раду, сматрамо да доцент др Дарко Тодоровић испуњава све услове за избор у више звање. Задовољство нам је, стога, да Изборном већу Филозофског факултета у Београду предложимо да др Дарка Тодоровића изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Класичне науке, са тежиштем истраживања у области античке и византијске књижевности.

У Београду, 12. јуна 2017.

Чланови комисије:

др Александар Лома,
редовни професор

др Александар Поповић,
ванредни професор

др Бојана Крсмановић,
виши научни сарадник Византолошког института САНУ

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет универзитета у Београду
 Ужа научна, односно уметничка област: Класичне науке
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата:
 1. Дарко Тодоровић

II - О КАНДИДАТИМА**1) - Основни биографски подаци**

- Име, средње име и презиме: Дарко (Живорад) Тодоровић
 - Датум и место рођења: 7. јул 1959, Београд
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет у Београду
 - Звање/радно место: доцент
 - Научна, односно уметничка област: Историјске и археолошке науке

2) - Стручна биографија, дипломе и звањаОсновне студије:

- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 1989.

Мастер:

- Назив установе:
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 1996.
 - Ужа научна, односно уметничка област: Класичне науке

Докторат:

- Назив установе: Филолошки факултет у Београду
 - Место и година одбране: Београд, 2006.
 - Наслов дисертације: „Сенекина римска трагедија и њени хеленски узор“
 - Ужа научна, односно уметничка област: Класичне науке

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

1992. истраживач-приправник у Балканолошком институту САНУ
 1997. унапређен у звање истраживача-сарадника у Балканолошком институту САНУ
 1997. асистент на Филолошком факултету у Београду
 2006. унапређен у звање доцента (2012. реизбор) на Филолошком, од 2013. на Филозофском факултету у Београду

3) Испуњени услови за избор у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР**ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:**

		оцена / број година
--	--	---------------------

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	<u>Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода</u>	Просечна оцена у студентским анкетама током претходног изборног периода: 4,7 (за три предмета).
3	<u>Искуство у педагошком раду са студентима</u>	20 година искуства

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	
5	<u>Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама</u>	Ментор за два одбрањена мастер рада, члан комисија за одбрану шеснаест мастер радова и два магистарска рада, као и великог броја завршних академских радова.
6	<u>Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације</u>	Ментор у две комисије за израду докторских дисертација, члан комисија за одбрану осам докторских дисертација.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	<u>Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.</u>	1 рад категорије М23 1 рад категорије М24 2 рада категорије М27 2 рада категорије М14	Тодоровић, Д. (2013). „Преводилачка поетика Радмиле Шалабалић – препеви Аристофанових комедија“, <i>Зборник радова са Научног састанка слависта у Вукове дане</i> 42/2, 431–442. (М14) Тодоровић, Д. (2014). „Аница Савић Ребац и три основне замисли‘ <i>Луче микрокозма</i> “, <i>Зборник радова са Научног састанка слависта у Вукове дане</i> 43/2, 395–414. (М14) Тодоровић, Д. (2014). „Радмила Шалабалић и Петроније“, <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> 62/2, 317–362. (ERIH PLUS)

		1 рад категорије M13	(M24) Тодоровић, Д. (2014). „Миодраг Стојановић, <i>Погледи са Акропоља, интердисциплинарна компаратистика</i>, Београд, Службени гласник 2012, 331 стр.“, <i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i> 18, 246–253 (приказ). (M27) Крсмановић, Б., Тодоровић Д. (2015). „О Теофилактовој <i>Одбрани евнуштва</i> (I); Теофилакт Охридски – <i>Одбрана евнуштва</i> (II), превод и коментар Дарко Тодоровић“, <i>Зборник радова Византолошког института</i> 52, 91–172. (ERIH) (M23) Todorović, D. (2016). “23rd International Congress of Byzantine Studies. Belgrade, 22–27 August 2016”, <i>Balkanica</i> 157, 341–345 (приказ). (M27) Todorović, D. (2017). “The Ancient Sources of Njegoš’s Poetics”, in <i>A Handbook to Classical Reception in Eastern and Central Europe</i> (ed. by Zara Martirosova Torlone, Dana LaCourse Munteanu, and Dorota Dutsch). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons, Inc., 373–386. (M13)
10	<u>Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту</u>		Учешће на пројекту бр. 177032 „Традиција, иновација и идентитет у византијском свету“ Византолошког института САНУ
11	<u>Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање</u>		Луције Анеј Сенека, <i>Едип</i> . Превод, увод и коментари Дарко Тодоровић. Лозница: Карпос, 2016, 1–410. ISBN 978-86-6435-039-6
12	<u>Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33</u>	4 рада категорије M33	Мутавцић П., Тодоровић, Д., Стојичић, В. (2011). „Предлошко-падежне акузативне конструкције у савременом грчком за изражавање темпоралних значења и њихови преводни еквиваленти на српски“, <i>Зборник радова са V међународног научног скупа „Српски језик, књижевност, уметност“</i>, одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (29–30. X 2010), књ. I, „Књижевни (стандардни) језик и језик књижевности“. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 149–157. (M33) Мутавцић, П., Тодоровић, Д., Сивачки, А. (2012). „Кулинаризми у савременом српском, грчком и

			албанском језику“, <i>Зборник радова са VI међународног научног скупа „Српски језик, књижевност, уметност“</i>, одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (28–29. X 2011), књ. I, „Структурне карактеристике српског језика“. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 443–457. (M33) Репанић, П., Тодоровић Д. (2012). „Канон у првобитном значењу термина“, <i>Зборник радова са VI међународног научног скупа „Српски језик, књижевност, уметност“</i>, одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (28–29. X 2011), књ. III, „Језик музике. Музика и религија & Реч и слика. Иконографија и иконографски метод – теорија и примена“. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 153–173. (M33) Тодоровић, Д. (2014). „Један необјављени превод Милоша Ђурића (Аристофанове <i>Жабе</i>)“, <i>Зборник радова са VIII међународног научног скупа „Српски језик, књижевност, уметност“</i>, одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (25–26. X 2013), књ. I, „Вишезначност у језику“. Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 279–290. (M33)
13	<u>Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63.</u>	1 рад категорије M63	Тодоровић, Д. (2014). „Преглед римске књижевности Веселина Чајкановића“, у <i>Легенде Београдског универзитета: Хуго Клајн, Веселин Чајкановић, Радомир Д. Лукић, Војин Матић. Зборник предавања одржаних у Универзитетској библиотеци у периоду 2005–2008 (приредиле Марија Вранић Игњачевић, Драгана Столић; уводни текстови Марија Вранић Игњачевић)</i>. Београд: Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 139–145. (M63)
14	Објављена један рад из категорије M20 или четири рада из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33. (за поновни избор ванр. проф)		

16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51		
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51		
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
<u>1. Стручно-професионални допринос</u>	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
<u>2. Допринос академској и широј заједници</u>	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.

	3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
<u>3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству</u>	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама <u>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</u> 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

1. Стручно-професионални допринос

Члан је Организационог одбора научног скупа посвећеног академику Милошу Н. Ђурићу „Милош Н. Ђурић – класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног“.

Члан је више комисија за израду завршних радова на мастер и докторским студијама. Два пута председник комисије на мастер студијама. Тренутно председник двеју комисија на докторским студијама.

Сарадник је на научном пројекту Византолошког института САНУ *Традиција, иновација и идентитет у византијском свету*.

Аутор је бројних рецензија стручних радова из области класичних наука, византологије и неохеленистике.

2. Допринос академској и широкој заједници

Члан је Савета Филозофског факултета.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

Од 2002. године ангажован је на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу у настави предмета Латински језик 1 и Латински језик 2 (на студијским програмима Шпански језик и хиспанске књижевности и Италијански језик и књижевност).

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Узимајући у обзир квалитет и резултате у научноистраживачком и наставном раду, сматрамо да доцент др Дарко Тодоровић испуњава све услове за избор у више звање. Задовољство нам је, стога, да Изборном већу Филозофског факултета у Београду предложимо да др Дарко Тодоровића изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Класичне науке (са тежиштем истраживања у области античке и византијске књижевности).

Место и датум: Београд, 12. јун 2017.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Александар Лома,
редовни професор

др Александар Поповић,
ванредни професор

др Бојана Крсмановић,
виши научни сарадник Византолошког института САНУ

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Дарко Тодоровић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 12.06.2017.

(др Дарко Тодоровић с.р.)